

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Why did the Gaon of Vilna feel that the Hasidim were heretics?
2. How did R. Shneur Zalman justify his position?
3. What is the difference between the terms: soveiv kol almin and mimaleh kol almin?
4. Describe the relationship between R. Shneur Zalman and R. Avraham of Kalisk.
5. Who was R. Avigdor ben Chaim and what did he do?

This and much more will be addressed in the seventh lecture of this series: "Mind Over Emotion: Chabad and the Struggle for the Soul of the Hasidic Movement".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series X Lecture #7

MIND OVER EMOTION:

CHABAD AND THE STRUGGLE FOR THE SOUL OF THE HASIDIC MOVEMENT

I. Accusations of Heresy

A.

כשהיה הרב מ' מענדיל ממינסק בכאן בחורף העבר אצל הגאון האמתי איש א-להים מורנו הרב ר' אליהו חסיד נ"י לא ראה פני הגאון בכל החורף הנ"ל. אמר שיש בידו פירוש על מאמר הזהר שפרשו משפחתם שיש בתוכו מינות ואפיקורסות ויחודים שהם רעים מאד. וכשבאו הכתבים משקלאב לכאן בק"ק ווילנא אזי אמר הגאון הנ"ל הדין עם ק"ק שקלאב באשר שהמשפחה הנ"ל המה אפיקורסין ומורדין ולא מעלים. מכתב "ו" מ"זמיר עריצים וחרבות צורים" תקל"ב

When HaRav R. Mendel of Minsk (Vitebsk) was here this past winter adjacent to the true Gaon, that man of G-d, our master R. Eliyahu, the chasid, he didn't see him the entire winter. He said that [R. Mendel] accepted an interpretation of a certain passage of the Zohar which was explained by their sect (lit. family) in a manner which contains within it words of heresy and Kabbalistic formulations which are very terrible. When the documents from Shklov were delivered here, to the holy community of Vilna, the Gaon then declared that the community of Shklov is correct in its conclusion that the aforementioned sect are heretics whose status is such that they should be lowered to a pit and not released. **Letter #6, Zmir Aritzim V'Charbos Tzurim, 1772**

B.

ובאמת דנוהו לכף זכות להיות כי כבר נחלט הענין אצלו בהחלט גמור בלי שום ס"ס בעולם ונגמר הדין אצלו עפ"י ג"ע רבים וכן שלמים המוחזקים בכשרות לאדם הרואה לעינים ועפ"י כששמע איזה ד"ת מהסרסור הידוע אשר יפרש כל זה לא השקיף בהשקפה לטובה ולהפך בזכות כי אולי הסרסור שינה בלשון קצת וידוע כי בשנוי לשון קצת ישתנה הענין מהיפך אל היפך ממש וכ"ש שלא עלתה על דעתו כי אולי יש עמנו דבר ד' עפ"י אליהו ז"ל להפריש ולהפשיט הגשמיות שבזה"ק בדרך נסתרה ונפלאה ממנו, רק שצריכה קבלה פא"פ ולא על ידי סירסור הנ"ל ומפני שלמדרגה גדולה כזו צריכה קדושה רבה ועצומה בהיפך ממש ממה שנתאמת לו עפ"י עדים נאמנים בעיני כבודו, וכולי האי לא טעו אינשי מן הקצה אל הקצה ממש ולזאת לא רצה לקבל מאתנו שום טו"מ ותירוץ בעולם וביאור על ד"ת ששמע ולא שום דבר בעולם. אגרת מהרה"ג ר' שניאור זלמן מלאדי למנין החסידים בוילנא שנת תקנ"ז, אגרות הקודש אגרת ל"ד

Actually, they judged [the Gaon] favorably [in not granting an audience to R. Mendel of Vitebsk and R. Shneur Zalman] as he had already firmly decided the matter without any hesitation or doubt, on the basis of the testimony of many witnesses, men who were considered to be above reproach in character and reliability. Accordingly, when he heard some Torah expositions [in the name of the Hasidic masters] from that well known intermediary who explained all of this, [the Gaon] didn't view them favorably nor did he

attempt to bring arguments on behalf of their defense, i. e. that perhaps the intermediary changed the original language ever so slightly, and, therefore, changed the meaning entirely. Most certainly, [the Gaon] didn't imagine that perhaps we were privy to a communication from Hashem through Eliyahu, z"l, who explained the hidden meaning of the Zohar in a way which eluded him. But such an explanation would have to be delivered directly and not through that intermediary. And since to be on such a level [of gilui Eliyahu] one needs to have reached a great and awesome level of sanctity, which is completely contrary to what he had directly heard from reliable witnesses, and one doesn't normally err in a way that is the polar opposite from the truth, he refused to accept any explanation whatsoever regarding the Torah exposition that he heard, absolutely nothing. **Letter from HaRav HaGaon R. Shneur Zalman of Liadi to the minyan of Hasidim in Vilna, 1797, Igros HaKodesh, Igeres #34**

C.

אשר לפי הנשמע במדינותינו מתלמידיו אשר זאת היא תפיסת הגאון החסיד על ס' ליקוטי אמרים ודומיו אשר מפורש בהם פי' ממלא כל עלמין ולית אתר פנוי מיניה כפשוטו ממש ובעיני כבודו היא אפיקורסת גמורה לאמר שהוא ית' נמצא ממש בדברים שפלים ותחתונים ממש ולפי מכתב מעל' ע"ז נשרף ספר הידוע ובפי' מאמרים הנזכרים יש להם דרך נסתרה ונפלאה ומלא כל הארץ כבודו היינו השגחה וכו' ומי יתן ידעתיו ואנחהו ואערכה לפניו משפטיו להסיר מעלינו כל תלונותיו וטענותיו הפילוסופיות אשר הלך בעקבותיהם לפ"ד תלמידיו הנ"ל לחקור אלקות בשכל אנושי וכאשר קבלתי מרבתי נ"ע תשובה ניצחת על כל דבריו, . . . ואודות ליקוטי אמרים ודומיו בענין ביאור העלאות ניצוצין מהקליפות וכו' הנה עיקר העלאת מ"ן זה של העלאת ניצוצין לא נזכר אלא בקבלת האר"י ז"ל לבדה ולא במקובלים שלפניו ולא בזוה"ק בפירוש, וידוע לנו בבירור גמור שהגאון החסיד נ"י אינו מאמין בקבלת האר"י בכללה שהיא כולה מפי אליהו ז"ל רק מעט מזעיר מפ' אליהו ז"ל והשאר מחכמתו הגדולה ואין חיוב להאמין בה כו' וגם הכתבים נשתבשו מאד וכו' ולאיש אשר אלה לו לו משפט הברירה לבחור לו הטוב והישר מכל כתבי הקדש הקדשים האר"י ז"ל לאמר שמועה זו נאה והיא מפי אליהו ז"ל וזו אינה מפי אליהו ז"ל מה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק לפניו וגם אם יאמר איזה פירוש בכתבי האר"י ז"ל שלא כפירושינו כל מי שיש לו מוח בקדקדו יבין וישכיל שכל מי שאינו מאמין באיזה דבר לא אדון הוא בדבר זה לדון ולהכריע רק המכריעים יהי' גדולי ישראל המפורסים באמונת קבלת האר"י ז"ל בכללה שהיא כולה מפי אליהו ז"ל כחכמי הספרדים ודומיהם וכו' . . . אגרת מהרה"ג ר' שניאור זלמן מלאדי למנין החסידים בוילנא שנת תקנ"ז, אגרות הקודש אגרת ל"ד

Regarding the report which was disseminated in our provinces by his disciples, the critique that the Gaon of Vilna had against the work, "Likutei Amarim" and similar works was due to the explicit statements that were contained therein that the [statements in the Zohar that "G-d] fills all the worlds" and "there is no place that is empty of Him" are to be taken literally. In the eyes of the honored sage, [the Gaon of Vilna,] it is total heresy to say that G-d is actually found in low and base things. According to a letter that I received from you regarding this, this work was burned. The approach that the [disciples of the Gaon of Vilna] take in explaining these statements [of the Zohar] is mysterious and concealed (allegorical) and the [verse (Isaiah 6:3),] "The world is filled with His glory" they explain to mean in regards to His Providence, and so on. If only I would get to know him and allay his fears, I would present our case before him in a clear

and logical manner, based upon the teachings of our masters who rest in Eden, that would absolutely remove all of his philosophical concerns and arguments, which, according to the aforementioned disciples, is that which is motivating him. . . . Regarding the work, "Likutei Amarim" and similar works, concerning the subject of the removal and elevation of the sparks from the kelipos . . . it is noteworthy that the entire subject is mentioned only in the Kabbalah of the Arizal and not in the works of the Kabbalists that preceded him nor explicitly in the Zohar. We know with complete clarity that the Gaon, the Chasid, may his lamp shine brightly, does not believe that the entire Kabbalah of the Arizal originated with the teachings of Eliyahu [HaNavi], z"l. Rather, [according to the Gaon,] only a small fraction came directly from Eliyahu, z"l, and the rest came as a result of his great wisdom. [If so,] there is no requirement to believe in it etc. In addition, [according to the Gaon,] the writings are full of [copyist] errors etc. Someone holding such an opinion feels justified in selecting those passages of the writings of the most holy Arizal which he deems to be worthy and correct and to identify them as teachings of Eliyahu, z"l, and rejecting other passages as not being the teachings of Eliyahu, z"l. What can we persuasively say to a person who maintains such an attitude. Even if [all that he does is] to offer another interpretation to the writings of the Arizal, different than ours, anyone of intelligence will understand that someone who doesn't believe in the authenticity of a work cannot be the final judge of its interpretation. Only those Gedolei Yisrael (great Jewish scholars) who are renowned for their belief that the entire corpus of the writings of the Arizal is based upon the teachings of Eliyahu, z"l, like the Sefardic scholars, for instance, can adjudicate the matter. . . . **Ibid.**

D.

דור מה רמו עיניו ומילין לצד עילאה ימללו, אלה אלהיך ישראל, כל עץ וכל אבן, ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה, בפסוק ברוך כבוד ד' ממקומו ובפסוק ואתה מחיה את כולם וכו'.
הגאון מוילנא באגרת לק"ק מינסק הובא בס' "הגאון" 3201

"This is a generation whose eyes are so lofty (arrogant)" (Proverbs 30:13) and "who speak against the most High," (Daniel 7:25) [saying,] "These are your gods, O Israel" (Exodus 32:4), referring to anything of wood or stone. They elucidate the Torah improperly in their interpretation of the verse (Ezekiel 3:12), "Blessed be G-d from His place," and the verse (Nehemiah 9:6), "And you vivify them all etc." **The Gaon of Vilna in a letter to the community of Minsk**

E.

אשר כל היום היתה שיחתם בהוללות וליצנות, וגם להתלוצץ מכל הלומדים ולבזותם בכל מיני ביזיונות בפריקת עול וקלות ראש גדולה וגם להתהפך תמיד בראש למטה ורגל למעלה (שקורין קוליען זיך) בשווקים וברחובות ונתחלל שם שמים בעיני ערלים וגם בשאר מיני שחוק והיתול ברחובות קאליסק. ובחורף תקל"ב אחר הויכוח שהיה בשקלאב, לא מצא מענה על זה ועל כיוצא בזה. וכתבו חכמי ק"ק שקלאב להודיע להגאון המנוח דוילנא עד שהכניסו בלבו לדון דין מורידין ח"ו וכדין אפיקורס מבזה תלמידי חכמים, ועל ההיפך ברגלים למעלה אמר שהוא מן הפעור וכו' אגרת מהרה"ג ר' שניאור זלמן מלאדי להר' אברהם מקאליסק בשנת תקס"ה, אגרות קודש #נא עמ' קכו

[The followers of R. Avraham of Kalisk] were engaged throughout the day in foolishness and mockery. They also ridiculed all the [Talmudic] scholars, disgraced them in all sorts of ways, and acted towards them with contempt and in great levity. In addition, they were constantly performing somersaults in the market places and in the town plazas. The name of Heaven was disgraced in the eyes of the uncircumcised through this, as well as the other forms of frolic and mockery performed in the streets of Kalisk. In the winter of 5532 (1771-72), after the debate in Shklov, you couldn't answer these charges and justify such actions. The scholars of Shklov wrote to the Gaon of Vilna, may he rest in peace, and were successful in convincing him to judge us as being in the category of those who are lowered into a pit but not released, G-d forbid, and as being heretics who debase Torah scholars. Regarding standing on one's head, he declared it to be akin to the idolatry of P'or etc. **Letter from HaRav HaGaon R. Shneur Zalman of Liadi to R. Avraham of Kalisk, 1805, Igros Kodesh #51 p. 126**

II. Tzimtzum and the Unity of Hashem

A.

(1) הנה באמת הקב"ה כשמו כן הוא כי אף דאיהו ממכ"ע עליונים ותחתונים מרום המעלות עד מתחת לארץ הלזו החומרית כמ"ש הלא את השמים ואת הארץ אני מלא אני ממש דהיינו מהותו ועצמותו כביכול ולא כבודו לבד אעפ"כ הוא קדוש ומובדל מעליונים ותחתונים ואינו נתפס כלל בתוכם ח"ו כתפיסת נשמת האדם בגופו עד"מ כמ"ש במ"א באריכות. ולזאת לא היו יכולים לקבל חיותם ממהותו ועצמותו לבדו כביכול רק התפשטות החיות אשר הקב"ה מחיה עליונים ותחתונים הוא עד"מ כמו הארה מאירה משמו יתברך שהוא ושמו אחד וכמ"ש כי נשגב שמו לבדו רק זיוו והודו על ארץ ושמים וגו'. והארה זו מתלבשת ממש בעליונים ותחתונים להחיותם ונתפסת בתוכם על ידי ממוצעים המדרגות דרך עלה ועלול וכו'. רבים וצמצומים רבים ועצומים בהשתלשלות והנה הארה זו אף שלמעלה היא מאירה ומתפשטת בבחי' בלי גבול ותכלית להחיות עולמות נעלמים לאין קץ ותכלית כמ"ש באדרא רבא אעפ"כ ברדתה למטה ע"י צמצומים רבים להחיות הנבראים והיצורים והנעשים היא נחלקת דרך כלל למספר תרי"ג כנגד תרי"ג מצות התורה שהן תרי"ג מיני המשכות הארה זו מאור א"ס ב"ה להאיר לנשמת האדם הכלולה מרמ"ח אברים ושס"ה גידים אשר בעבורה הוא עיקר תכלית ירידת והמשכת הארה זו למטה לכל הנבראים והיצורים והנעשים שתכלית כולן הוא האדם כנודע. אגרת הקודש ז

In truth, the Holy One, blessed is He, is true to His Name. Though He permeates all the upper and lower worlds, from the peak of all levels to this lowly corporeal world, as it is written (Jeremiah 23:24), "Do I not fill the Heavens and the earth" - "I, My very self," meaning G-d's very being and Essence, kaviyochol (as it were), and not only His glory (kvodo). He is nevertheless "Holy" in the sense of "apart from" the upper and lower worlds, and is not at all contained in them, Heaven forbid, in the way, by analogy, that the soul of man is contained in his body, as explained elsewhere at length. For this reason, they could not receive their life force from His Being and Essence in itself, as it were. Rather, the diffusion of the life-force whereby the Holy One, blessed be He, animates the upper and lower worlds, metaphorically speaking, like a radiation shining forth from His Name, for He and His Name are One. Thus it is written (Psalms 148:13), "For His Name alone is exalted," while only His reflection and (Ibid.) "His splendor are on the earth and the heavens." This radiation actually vests itself in the upper and lower

worlds in order to animate them. It is contained in them by means of many intermediaries, and by means of numerous and intense contractions, in a downward, chainlike progression, in a sequence of cause and effect, and so on. Now, although above, this illumination radiates and extends itself in unlimited and infinite fashion, to animate worlds that are infinitely concealed, as it is written in the Idra Rabba (Zohar III 127b), nevertheless, as this radiation descends by means of numerous contractions, to animate the beings that have been created, formed and made, it is divided primarily into 613 [rays] corresponding to the 613 commandments of the Torah. These commandments are in fact 613 kinds of conduits which transmit this radiation from the [infinite] Ein Sof light, whose function is to illuminate man's soul which is comprised of [the equivalent of] 248 "organs" and 365 "sinews" - (blood vessels). For it was mainly for the sake of man's soul that this radiation was caused to flow down below to all those beings which have been created, formed, and made, since the ultimate purpose of all these beings, as is known, is man. **R. Shneur Zalman, Igeres HaKodesh #7**

(2) א"ס ב"ה ממלא כל עלמין להחיותם ובכל עולם יש ברואים לאין קץ ותכלית רבוא רבבות מיני מדרגות מלאכים ונשמות כו' וכן ריבוי העולמות אין לו קץ גבול גבוה על גבוה כו'. והנה מהותו ועצמותו של א"ס ב"ה שוה בעליונים ותחתונים כמשל הנשמה הנ"ל וכמ"ש בתיקונים דאיהו סתימו דכל סתימין פי' דאפי' בעלמין סתימין דלעילא הוא סתום ונעלם בתוכם כמו שהוא סתום ונעלם בתחתוני' כי לית מחשבה תפיסא ביה כלל אפי' בעולמות עליונים ונמצא כמו שמצוי שם כך נמצא בתחתונים ממש. וההבדל שבין עולמו' עליונים ותחתונים הוא מצד המשכת החיות אשר א"ס ב"ה ממשיך ומאיר בבחי' גילוי מההעלם [שזה אחד מהטעמי' שההשפעה והמשכות החיות מכונה בשם אור עד"מ] להחיות העולמות והברואים שבהם שהעולמו' העליוני' מקבלים בבחי' גילוי קצת יותר מהתחתוני' וכל הברואי' שבהם מקבלים כל א' כפי כחו ותכונתו שהיא תכונת ובחי' המשכה הפרטית אשר א"ס ב"ה ממשיך ומאיר לו. והתחתונים אפי' הרוחניים אינם מקבלים בבחי' גילוי כ"כ רק בלבושים רבים אשר א"ס ב"ה מלביש בהם החיות והאור אשר ממשיך ומאיר להם להחיותם וכ"כ עצמו וגברו הלבושים אשר א"ס ב"ה מלביש ומסתיר בהם האור והחיות עד אשר ברא בו עוה"ז החומרי והגשמי ממש ומהוהו ומחיהו בחיות ואור אשר ממשיך ומאיר לו אור המלוכש ומכוסה ומוסתר בתוך הלבושים הרבים והעצומים המעלימים ומסתירי' האור והחיות עד שאין נראה ונגלה שום אור וחיות רק דברים חומריים וגשמיים ונראים מתים אך בתוכם יש אור וחיות המהוה אותם מאין ליש תמיד שלא יחזרו להיות אין ואפס כשהיו ואור זה הוא מא"ס ב"ה רק שנתלבש בלבושים רבים וכמ"ש בע"ח שאור וחיות כדור הארץ החומרי הנראה לעיני בשר הוא ממלכות דמלכות דעשיה ובתוכה מלכות דיצירה וכו' עד שבתוך כולן י"ס דאצילות המיוחדות במאצילין א"ס ב"ה. ספר ה"תניא" פרק נא

The blessed Ein Sof "mimaleh kol almin" permeates all the worlds so as to animate them. In each world there are creatures without limit or end, myriads upon myriads of various grades of angels and souls, and so on, and, so too, is the abundance of the worlds without end or limit, one higher than the other, and so on. Now the core and essence of the blessed Ein Sof is the same in the higher and lower worlds, as in the example of the soul mentioned above, and as it is written in the Tikkunim (Introduction) that, "He is hidden from all the hidden." This means to say that even in the higher, hidden worlds, He is hidden and concealed within them, just as He is hidden and concealed in the lower worlds, for no thought can apprehend Him at all, even in the higher worlds. And just as

He is found there, so is He to be found in the lowest worlds. The difference between the higher and lower worlds is with regard to the flow of vitality which the blessed Ein Sof causes to flow and illuminate in a manner of "revelation out of concealment," (this is one of the reasons why the influence and flow of the vitality is figuratively called, "light"), thereby animating the worlds and the creatures therein. For the higher worlds receive this vitality and light in a somewhat more revealed form than do the lower; and all creatures therein receive each according to its capacity and nature, which determines the nature and form of the particular flow which the blessed Ein Sof imbues and illuminates it. The lower worlds, however, even the spiritual ones, do not receive the Divine life force in quite such a revealed form as it is received in the higher worlds, but only by means of many garments, wherein the blessed Ein Sof invests the vitality and light which He causes to flow and shine on them in order to animate them. These garments, wherein the blessed Ein Sof invests and conceals the light and vitality, are so strong and powerful that thereby, He created this world that is verily corporeal and physical, and creates and animates it by the vitality and light which He draws down and shines forth unto it. This illumination is a light that is clothed, hidden and concealed within the numerous and powerful garments, which hide and conceal the light and vitality, so that no light or vitality whatever is visibly revealed, but only corporeal and physical things that appear lifeless. Yet, they contain light and vitality which constantly creates them ex nihilo, so that they shall not revert to nothing and naught as they had been prior to their creation. This light comes from the blessed Ein Sof, except that it is clothed in many garments, as is written in Etz Chaim, that the light and vitality of the physical orb, which is seen by mortal eyes, is derived from Malchus of Malchus of Asiah, and in it is contained Malchus of the world of Yetzira and so on, so that in all of them are contained the Ten Sefiros of the [loftiest world], the world of Atzilus, which are united with their Emanator, the blessed Ein Sof. **"Tanya" Chapter 51**

(3) והנה מודעת זאת מאריז"ל שתכלית בריאת עולם הזה הוא שנתאווה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים. והנה לא שייך לפניו ית' בחי' מעלה ומטה כי הוא ית' ממלא כל עלמין בשוה. אלא ביאור הענין כי קודם שנברא העולם היה הוא לבדו ית' יחיד ומיוחד וממלא כל המקום הזה שברא בו העולם וגם עתה כן הוא לפניו ית' רק שהשינוי הוא אל המקבלים חיותו ואורו ית' שמקבלים ע"י לבושים רבים המכסים ומסתירים אורו ית' כדכתיב כי לא יראני האדם וחי' וכדפי' רז"ל שאפי' מלאכים הנק' חיות אין רואין כו' וזהו ענין השתלשלות העולמות וירידתם ממדרגה למדרג' ע"י ריבוי הלבושי' המסתירים האור והחיות שממנו ית' עד שנברא עו"הז הגשמי והחומרי ממש והוא התחתון במדרגה שאין תחתון למטה ממנו בענין הסתר אורו ית' וחשך כפול ומכופל עד שהוא מלא קליפות וס"א שהן נגד ד' ממש לומ' אני ואפסי עוד. והנה תכלית השתלשלו' העולמו' וירידתם ממדרגה למדרגה אינו בשביל עולמות העליוני' הואיל ולהם ירידה מאור פניו ית' אלא התכלית הוא עו"הז התחתון שכך עלה ברצונו ית' להיות נחת רוח לפניו ית' כד אתכפיא ס"א ואתהפך חשוכא לנהורא שיאיר אור ד' אין סוף ב"ה במקום החשך והס"א של כל עו"הז כולו ביתר שאת ויתר עז ויתרון אור מן החשך מהארתו בעולמות עליונים שמאיר שם ע"י לבושים והסתר פנים המסתירים ומעלימים אור א"ס ב"ה שלא יבטלו במציאות. ולזה נתן הקב"ה לישראל את התורה שנק' עוז וכח וכמארז"ל שהקב"ה נותן כח בצדיקים לקבל שכרם לעתיד לבא שלא יתבטלו במציאות ממש באור ד' הנגלה לעתיד בלי שום לבוש כדכתיב ולא יכנף עוד מוריך [פי' שלא יתכסה ממך בכנף ולבוש] והיו עיניך רואות את מוריך וכתוב כי עין בעין יראו וגו'

וכתיב לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם וגו' כי ד' יהיה לך לאור עולם וגו'. ונודע שימות המשיח ובפרט כשיחיו המתים הם תכלית ושלמות בריאות עולם הזה שלכך נברא מתחילתו (וקבלת שכר עיקרו באלף השביעי כמ"ש בלקוטי תורה מהאר"י ז"ל). ספר ה"תניא" פרק לו

In a well known statement (Midrash Tanchuma, Nasso 7:1), our Rabbis, of blessed memory, declare that the purpose for which this world was created is that the Holy One, blessed be He, desired to have an abode in the lower realms. Now, from G-d's vantage point, there is no distinction between higher and lower, for G-d pervades all the worlds equally. Rather, the explanation is that before the world was created, there was only He alone, one and unique, filling all the space in which he [later] created the world. Even now, in His view, it is still the same. The change which occurred [through Creation] is only experienced by the recipients of His vivifying force and His light who receive [this infusion of life and light] by way of numerous "garments" which veil and conceal G-d's light, as it is written in Scripture (Exodus 33:20), "For no man can see Me and live." This is to be understood according to the interpretation of our Rabbis, of blessed memory, "Even angels, called (חַיִּיּוֹת holy chayyos) cannot see [this G-dliness]." This concealment is the governing principle of the continuing succession of created worlds (hishtalshelus) and their descent from level to level through the many "garments" that conceal the light and the life force emanating from Him, culminating in the creation of this physical, gross world. This world is the lowest in degree; there is none lower than it in terms of concealment of His light and its doubled and redoubled darkness. So much so, that it is filled with kelipos and sitra achra which actually oppose G-d, saying (see Isaiah 47:8), "I am and there is nothing besides me." Now, the purpose of the continuing succession of created worlds and their descent from level to level is not for the sake of the higher worlds, since for them this constitutes a descent from the light of His Countenance. Rather, the purpose of the hishtalshelus is this lowest world, for such was His will - that He find it pleasurable when the sitra achra is subjugated [to holiness] and the darkness [of the kelipa] is transformed into [holy] light, so that in the place of darkness and sitra achra, the Ein Sof-light of G-d will shine forth with greater strength and intensity. The light that emerges from this darkness is of superior quality to the radiance of the higher worlds. There, [in the higher worlds,] it shines through garments and concealments of the Countenance which conceal and screen the Ein Sof light so that the worlds do not dissolve out of existence. [Here, in this lowest of the worlds, however, it will ultimately shine without interceding garments.] For this purpose, the Holy One, blessed be He, gave Israel the Torah which is called "might" and "strength" [which gives us the strength to receive such a revelation] and, as our Rabbis stated, (Sanhedrin 100b) that G-d gives tzaddikim the strength to receive their reward in the World to Come so that their existence should not dissolve with the Divine light that will reveal itself in the hereafter without any garment, as it is written in Scripture (Isaiah 30:20), "And your Teacher will no longer hide from you [from the edge of a robe or garment (] כַּנֶּפֶס and your eyes will behold Your Teacher." It is also written (Ibid. 52:8), "For they shall see eye to eye . . ." Furthermore, it is written (Ibid. 60:19), "The sun shall no longer be your light by

day . . . for G-d will be your eternal light." It is known that the Messianic era, especially the period after the resurrection of the dead, is indeed the ultimate purpose and the fulfillment of the creation of this world. It is for this purpose that this world was originally created. (The time of receiving the reward is essentially in the seventh millenium, as stated in the Likkutei Torah of the Arizal. **"Tanya" Chapter 36**

B.

כי מבואר בכמה מקומות בזהר, שאדון יחיד אין סוף ברוך הוא, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, והינו, שמצידו יתברך נקרא בבחינת "ממלא כל עלמין", ומצידנו כפי אשר נצטוינו בתורה"ק בענין הנהגותינו בתורה ומצוות, וכפי השגתנו בחוש, נקרא ית"ש בבחינת "סובב כל עלמין", שבחינת ממלא כל עלמין הוא כבוד א-להים הסתר דבר מצידנו. . . . והענין כי ודאי האמת, שמצדו יתברך, גם עתה אחר שברא וחדש העולמות ברצונו, הוא ממלא כל העולמות והמקומות והבריות כלם בשווי גמור ואחדות פשוט, "ואין עוד מלבדו" כמשמעו ממש, וכמו שכתבתי לעיל ממקראות מפורשים ובשם הרוקח ז"ל, וכמו שתקנו לנו קדמונינו ז"ל לומר קדם התפילה "אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא משנברא העולם", רוצה לומר אף שכבר נבראו העולמות ברצונו הפשוט יתברך, עם כל זה אין שום שנוי והתחדשות ח"ו, ולא שום חציצה מחמתם בעצמות אחדותו הפשוט, והוא הוא גם עתה כקדם הבריאה, שהיה הכל מלא עצמות אין סוף ברוך הוא, גם במקום שעומדים העולמות עתה: ולבך תשית לדברי קדוש ד' רבנו שמואל, אביו של הקדוש רבי יהודה חסיד, בשיר היחוד שחבר, ביחוד יום ב' "אין קצה כו' ואין תוך מבדיל בינותיך" כו', עין שם, וביחוד יום ג' "סובב את הכל ומלא את כל, ובהיות הכל אתה בכל" כו', עין שם עוד בזה: וזה שאמרו רז"ל בהדברים שדמו התחברותו יתברך להעולמות, להתחברות הנשמה להגוף, מה הנפש טהורה בגוף אף הקדוש ברוך הוא טהור בעולמו (ויקרא רבה סוף פרשה ד'), רוצה לומר, כענין הנשמה, אף שמתפשטת בכל פרטי אברי האדם, הנקיים וגם המלאים לכלוך טנופת וזהמא, ועם כל זה אינם חוצצים כלל לענין טהרתה, ובקדושתה וטהרתה עומדת, כן הענין, אם שהוא יתברך ממלא את כל, וכל המקומות, מקומות הטהורים והמקודשים ואשר אינם טהורים, אף על פי כן אינם חוצצים כלל, ולא גורמים שום שינוי חלילה לקדושת טהרת עצמותו ואחדותו הפשוט יתברך. וז"ש (מלאכי ג ו) "אני ד' לא שניתי": וכמ"ש בתקוני זהר חדש (דף פ"ח סוף ע"ד), "וכל ישראל דקבילו מניה אוריתא, אנון עבדין ליה אחד בה, ובכל אתון ושמהן קדישין דיליה, ובכל משרין עלאין ותתאין דאתבריאו בהו, ובכל בריין עלאין ותתאין. ולעלא מכלהו אחד, ולתתא מכלהו ומלגאו דכלהו ומלבר דכלהו איהו אחד כו', הכי איהו מלגאו דכל עלמין, כמו מלבר דכל עלמין, לא אשתני כו', [וכל ישראל שקבלו הימנו התורה הם עושים אותו אחד בה ובכל אותיות ושמות הקדש שלו ובכל מחנות העליונים ותחתונים שנבראו בהם ובכל בריות עליונים ותחתונים ולמעלה מכלם אחד, ולמטה מכלם ובתוך כלם ומבחוץ לכלם הוא אחד וכו' כך הוא מבפנים לכל העולמות כמו מבחוץ לכל העולמות לא נשתנה]: ס' נפש היים שער ג' פרק ד

For it is clear from many places in the Zohar that the Master, the Unique, the blessed Ein Sof, mimaleh kol almin - fills all the worlds and soveiv kol almin - surrounds all the worlds. This means that, taken from G-d's perspective, he is referred to as mimaleh kol almin - fills all the worlds. From our perspective, however, as we are commanded to act through our Torah and Mitzvos and according to our senses, He, may His Name be blessed, is referred to as soveiv kol almin - surrounds all the worlds. The aspect of His

being mimaleh kol almin - filling all the worlds, is, from our perspective, referred to [in Scripture (Proverbs 25:2) as,] "The glory of G-d is served by hiding the matter." . . . The matter is certainly true that from G-d's perspective, even now after he created and innovated worlds according to His Will, He fills these worlds and all of the places and creatures with complete equality and simple unity. The verse, "There is none besides Him" is to be understood literally, as I have written above from explicit verses and in the name of the author of the Rokeach. This is illustrated from the prayer which was composed by our early Sages, "You were in existence before the world was created. You are in existence after the world was created." The intention of the prayer is that even after the worlds were created through G-d's simple Will, there is still no change and innovation regarding G-d Himself, Heaven forbid, and no barrier because of the creation to His Essence which is pure and simple unity. He is exactly after creation as He was before creation when everything was filled with the Essence of the blessed Ein Sof, even in the place where the worlds presently occupy. Let your heart pay attention to the words of the holy man of G-d, Rabbainu Shmuel, the father of Rabbi Yehudah Chasid, in the Shir Yichud which he composed. In the Shir Yichud of Monday [it is stated,] "There is no end and there is no empty space within You to separate within You." Look there. In the Shir Yichud of Tuesday [it is stated,] "He surrounds all and fills all. Since He is everything, You are in everything." Look further into [the composition]. This is the meaning of the statement of our Sages, of blessed memory, in which they compared G-d's connection to the worlds to the connection of the soul to the body, "Just as the nefesh is tahor (pure) while it is in the body, so too, is the Holy One, blessed be He, pure in his world." (Vayikra Rabbah 4) This means that just like the soul, even though it permeates all the parts of the organs of the body, those that are clean and those that are filled with filth, excrement, and sweat, it is nevertheless unaffected with regards to its own purity. It still remains in its original state of sanctity and purity. Similarly, G-d fills everything and all places, the places that are pure and holy and those that are impure. Nevertheless, they are no barrier at all and do not cause any change, G-d forbid, to the sanctity, and purity of His Essence and simple Unity. This is the meaning of the verse (Malachi 3:6), "I am G-d, I have not changed." This is as is written in the Tikkunei Zohar Chadash, "And all of Israel who have received the Torah from Him, make Him Unified through it, in all of the letters and His holy Names, and all of the hosts (lit. camps) of the higher worlds and the lower worlds that were created through them and in all of the creatures of the higher and lower worlds which were created. Above all of them He is One and below all of them, within them, and outside of them, He is One." He is the same within all of the worlds and He is outside of them. He has not undergone any change. **R. Chaim of Volozhin, Nefesh HaChaim 3:4**

III. Torah and Mitzvos

A.

מאחר שרצון העליון הוא בגילוי ממש כנפש ולבושיה העוסקים בתורה שהרי הוא הוא התורה עצמה וכל העולמות העליונים מקבלים חיותם מאור וחיות הנמשך מהתורה שהיא רצונו וחכמתו ית' כדכתיב כולם בחכמה עשית וא"כ החכמה שהיא התורה למעלה מכולם והיא היא רצונו ית' הנק' סובב כל עלמין שהיא בחי' מה שאינו יכול להתלבש בתוך עלמין רק מחיה ומאיר למעלה בבחי' מקיף והיא היא המתלבשת כנפש ולבושיה בבחי' גילוי ממש כשעוסקים בד"ת ואע"ג דאיהו לא חזי כו'. ספר ה"תניא" פרק כג

For the Divine Will is actually manifest in the soul and its garments that are engaged in Torah study, since it is identical with the Torah being studied. All the supernal worlds receive their vitality by way of the light and life from the Torah which is G-d's Will and wisdom; as it is written (Psalms 104:24), "Through wisdom You have made them all." Thus it follows that G-d's wisdom, i.e., the Torah, transcends them all. In fact, the Torah, G-d's Will, is described as "encompassing" ("makif") all the worlds, meaning that it is at a level that cannot become clothed within the worlds, but rather animates and illuminates them, in a transcending and "encompassing" manner. And it is this level [which transcends all the worlds] that is clothed in a truly revealed form in one's soul and his soul garments, when he studies Torah, even though he does not see it. **"Tanya" Chapter 23**

B.

ויחוד זה הוא ע"י המשכת אור א"ס ב"ה למטה ע"י עסק התורה והמצות שהוא מלוכש בהן ויתכוין להמשיך אורו ית' על מקור נפשו ונפשות כל ישראל לייחדן וכמ"ש לקמן פי' יחוד זה באריכות ע"ש. וזהו פי' לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בשם כל ישראל . . . כי עי"ז מתיחדים ג"כ מקור התורה והמצות שהוא הקב"ה עם מקור נפשו הא-להית הנקרא בשם שכינה שהן בחי' ממלא כל עלמין ובחי' סובב כל עלמין כמ"ש במ"א באריכות. אבל יחוד נפשו והתכללותה באור ד' להיות לאחדים בזה חפץ כל אדם מישראל באמת לאמיתו לגמרי בכל לב ובכל נפש מאהבה הטבעית המסותרת בלב כל ישראל לדבקה בד' ולא ליפרד ולהיות נכרת ונבדל ח"ו מיחודו ואחדותו ית' בשום אופן אפי' במסירת נפש ממש ועסק התורה ומצות והתפלה הוא ג"כ ענין מסירת נפש ממש כמו בצאתה מן הגוף במלאת שבעים שנה שאינה מהרהרת בצרכי הגוף אלא מחשבתה מיוחדת ומלוכשת באותיות התורה והתפלה שהן דבר ד' ומחשבתו ית' והיו לאחדים ממש שזהו כל עסק הנשמות בג"ע כדאיתא בגמרא ובוהר אלא ששם מתענגים בהשגתם והתכללותם באור ד' וזהו שתקנו בתחלת ברכות השחר קודם התפלה א-להי נשמה וכו' ואתה נפחתה כו' ואתה עתיד ליטלה ממני כו' כלומ' מאחר שאתה נפחתה בי ואתה עתיד ליטלה ממני לכן מעתה אני מוסרה ומחזירה לך לייחודה באחדותך וכמ"ש אליך ה' נפשי אשא והיינו על ידי התקשרות מחשבתי במחשבתך ודיבורי בדיבורך באותיות התורה והתפלה. . . והנה כל כוונתו במסירת נפשו לד' ע"י התורה והתפלה להעלות ניצוץ א-להות שבתוכה למקורו תהא רק כדי לעשות נחת רוח לפניו ית' כמשל שמחת המלך בבוא אליו בנו יחידו בצאתו מן השביה ובית האסורים כנ"ל. והנה כוונה זו היא אמיתית באמת לאמיתו לגמרי בכל נפש מישראל בכל עת ובכל שעה מאהבה הטבעית שהיא ירושה לנו מאבותינו. רק שצריך לקבוע עתים להתבונן בגדולת ד' להשיג דחילו ורחימו שכליים וכולי האי ואולי וכו' כנ"ל: ספר ה"תניא" פרק מא

The union [of the source of Jewish souls with G-d] is attained through drawing forth the light of the blessed Ein Sof here below, by being occupied in the Torah and the commandments wherein it is clothed. And he should be intent on drawing His blessed light over the source of his soul and of the souls of all Israel, so as to unite them [with Him]. The meaning of this union will be discussed at length later on; note there. This, then, is the meaning of the [words we recite before performing various commandments], "L'Shaim Kudsha Brich Hu U'Shechintei B'Shaim Kol Yisrael" (For the sake of the union of the Holy One, blessed be He, with His Shechina (Divine Presence) . . . in the name of

all Israel). . . . For by reason of this, the source of the Torah and the commandments, i.e., the Holy One, blessed be He, is united with the source of the individual's Divine soul, which is called Shechina. These are the dynamics reflected in the terms, "filling the worlds," and of "encompassing all worlds," as is explained elsewhere at length. But the union of the person's own soul with, and its absorption into, the light of G-d, making them one, is what every member of Israel desires in absolute and utter truth, with all his heart and all his soul, because of the natural love that is hidden in every Jewish heart to cleave to G-d and not, under any circumstances, to be parted or sundered or separated, G-d forbid, from His blessed Unity and Oneness, even at the cost of his very life. Being engaged in the Torah and commandments and prayer is also a matter of actual surrender of the soul, just as when it leaves the body at the end of seventy years, for then it does not think of bodily needs, but its thought is united with, and is clothed in, the letters of the Torah and prayer, which are the word and thought of G-d, and they truly become one. This is also the whole occupation of the souls in the Garden of Eden, as is stated in the Gemara and in the Zohar, except there, they delight in their apprehension of, and absorption into, the light of G-d. This is why it was ordained that one recite at the beginning of the morning blessings, before the prayers, "My G-d, the soul [which You have placed within me is pure] . . . You have breathed it [into me] . . . and You will eventually take it from me. . . ." That is to say: Inasmuch as You have breathed it into me and You will eventually take it from me, I, therefore, as of now, hand it over and return it to You, to unite it with Your Oneness, as it is written (Psalms 25:1), "To You, O L-rd, I lift my soul," that is accomplished through binding my thought with Your thought, and my speech with Your speech, by means of the letters of the Torah and prayer [which I utter]. . . . Now, all one's intent in the surrender of his soul to G-d through Torah and prayer, to elevate the spark of G-dliness therein (in the soul) back to its source, should be solely for the purpose of causing Him gratification, like the joy of a king when his only son returns to him, after having been released from captivity or imprisonment, as has been explained earlier. Now, this intent, is genuine and truly and completely sincere in every Jewish soul at all times and at every hour, by virtue of the natural love which is a heritage bequeathed to us by our ancestors. Nevertheless, one needs to establish set periods for reflecting on the greatness of G-d in order to attain intellectually-generated fear and love, and with all that, perhaps [one may succeed] as has been stated previously.

"Tanya" Chapter 41

C.

הנה ידוע כי בעת יעלה על רעיוני איש לעשות מצוה נעשה רישומו למעלה ומתעורר עליו אור מקיף מהקדושה וסוכך באברתו והאדם בתווך והוא לו לעזר ולסעד לגומרה כי הוא יושב כמו בגן עדן ממש מקום קדוש. והקדושה מלבשתו ועל ידי גמר המצוה יותר מתחזק הלבוש ומאיר והאור מסתלק אח"כ לגן עדן וזהו שכרו לעתיד. וכן ר"ל על ידי עון מתדבק בו וסוכב אותו כח הרע וכנ"ל ואחר המעשה מסתלק הכל לגיהנם ומובדל מהקדושה כמו שכתוב (ישעיה נ"ט) עונותיכם היו מבדילים ביניכם וגו' וכן אמרו חז"ל (עירובין י"ט ע"א) עמק שמעמיקין להם גיהנם. פירוש הם עצמם מעמיקים להם הגיהנם וא"כ אין מנוס יותר גדול להנצל מעון כמעשה המצות כי ע"י הוא מסוכך בצל הקדושה וריח גן עדן נכנס עמו בחייו. ואין מקום לשלוט בו יצר הרע. . . . וזהו מ"ש (אבות ד:ב) שמצוה גוררת מצוה כו' כי שכר מצוה מצוה כו' כי שכר מצוה היא המצוה עצמה נותנים לו בשכרו והוא האור המקיפו כמבואר לעיל והוא יושב ממש כמו בגן עדן והלא אז נקל לו לעשות מצוה אחרת.

להיפך ח"ו בעבירה הנהו אחוז בחבלי כוז ועבירה גוררת עבירה ועל כן לא אמר התנא כל ישראל יש להם חלק בעוה"ב ואמר לעוה"ב. כי בעוה"ב הלשון מובן כי הוא דבר בפ"ע המוכן ומי שיזכה במצות נותנים לו משם וא' לעוה"ב שהוא עושה עתה העוה"ב במעשה המצות והוא מעשה ידי אדם עצמו כי המצוה הוא עצם השכר. והאור הוא בגן עדן בחיי האדם. ולעתידי זהו שכרו והבן. ס' רוח חיים על אבות מהרה"ג ר' חיים מולאז'ין

It is well known that as soon as a person plans to do a mitzvah, it makes an impression in the higher world and it generates a light that surrounds and encompasses the person from all sides. This light actually supports the person and helps him to complete the mitzvah, for that very moment he is in a holy place, his own Gan Eden (Garden of Eden). This sacred light clothes him and becomes even more intense at the completion of the mitzva. The light then leaves him and goes up to Gan Eden. This [light] is actually his reward in the future. Similarly, through sin, the force of evil surrounds and envelopes a person and, after the completion of the act, it leaves and goes to Gehinnom (Purgatory) and forms a barrier to sanctity, as it is stated in Scripture (Isaiah 59:2), "Your sins have caused a separation between yourselves and G-d." . . . As a consequence, there is no better refuge against sin than the act of doing a mitzvah, for it causes the person to be protected in the shade of sanctity, the fragrance of Gan Eden wafts over him even in his lifetime, and the evil inclination has no power over him. . . . This is what is meant by the aphorism (Avos 4:2), "For one mitzvah lead to another mitzvah . . . for the reward of a mitzvah is a mitzvah." They give him the actual mitzvah that he performs as his reward which is really the light that surrounded him, as we explained above. Since he is actually dwelling in an area akin to Gan Eden, it becomes relatively easy for him to perform another mitzvah. But in the reverse situation, G-d forbid, when he transgresses a commandment, he is seized by the cords of shame and sin and, as a result, one sin leads to another. It is for that reason that the Mishna does not say, "All of Israel has a portion in (ב) the World to Come," but rather, "Towards (ל) the World to Come." For if it had said, "In (ב) the World to Come," it would have implied that the World to Come is a distinct entity which has been prepared for those who will merit a portion thereof through their performance of mitzvahs. It states, rather, "Towards (ל) the World to Come," which implies that the person is creating his own "World to Come" through the mitzvahs which he is performing, for the [light of the] mitzvah, itself, is the actual reward. The light which is presently in Gan Eden while the person is still alive will be his reward in the future. **Sefer Ruach Chaim, HaRav HaGaon R. Chaim of Volozhin**

IV. Chabad and The Struggle for the Soul of the Hasidic Movement

A.

האומנם הלא כבר כתבתי שלשים שלא אכתוב עוד להבין ולהורות. רק שבהאי שתא ראיתי דמעוה העשוקים, חדשים מקרוב באו, ותלמידים מגדולי הצדיקים, אשר לא שמשו כל צרכן, ולא נזהרו בגחלתן, ונכוו שריפה גדולה, שריפת הנפש והגוף קיים. ובעוה"ר תועים מדברי אלקים חיים, כל אחד לקח עצמו לצד אחר, נעו מעגלותיהם, לא ידעו הבין דברי רבן, באין מבין כי מפני הרעה אשר בלבם נאספו ונטבעו בעומקא, אזיל חיורא ואתי סומקא. יעלו שמים במחשבתם, ובאמת ירדו תהומות. ועל אלו אמרו מתריעין מיד בצעקה גדולה ומרת נפש, ווי ווי, כולי האי ואולי, כי נגע עד הנפש. אשר על כן חרדתי עליהם את כל החרדה

הזאת, פן ואולי ח"ו תקראנה אותם כאלה, לבנות מגדל בשכל נבדל. פן יפתה לבבכם וסרתם מתכונת האמת והאמונה. שכל הדברים העומדים ברומו של עולם, הכל אל מקום אחד הולך, הוא הסובב אל נקודה אחת, הן יראת ד' היא חכמה. משא"כ איפכא, לא לחכמים לחם, שהוא עיקר האמונה והיראה. כי היראה היא פנימיות תוכיות נקודה, שכל הגלגל הסובב חוזר עלי', וכל התורה כולה נשען עלי', וכל העולמות נבנין עלי', הוא השכל הראשון והוא האחרון. ולהיות הנקודה הזאת שלא לזוז ממנה, צונו ד' הלכה למעשה עפ"י התורה ואמונת חכמים, בל תסור מאמונה, אז תצליח ואז תשכיל ותורך נוראות ימינה. משא"כ התורה והשכליים לבדם, מבלי יראה קודמת, המה נבדלים, כלים ומכלים את הבעלים. כי נקודת היראה היא סוף המעשה במחשבה תחלה, עולים ויורדים בה, מקור הברכות והטוב הגנוז, משא"כ בנין השכל לבדו בלי יראה קודמת הסובבה, עמוק עמוק מי ימצאנה, אע"פ שכולו טוב, דינין מתערין מיניה, כי התפשטות השכל לאין קץ שם לחושך נמשך שם אלהים אחרים ממנה כידוע. אשר ע"כ לא נהירין לי שבילין דרקיע, אשר נדפסו והנם בכתובים מקדושי עליון נבג"מ, שכל דבריהם כגחלי אש עומדים ברומו של עולם, ולא כל מוחא סביל דא. הדא הוא דכתיב לבעלי נשמה קדושה, או להעובדים מאהבה שכבר יצאו מן הטבע. כי לא כל הרוצה ליטול את השם יטול טל של תחי' וחיים, שאם לא זכה נעשה לו סם המות. והן עתה יד הכל ממשמשין בתשמישי קדושה לתורה ולתעודה, ולעשות להם כוונות, כי יפול הנופל ממנה. שאם לא זכה מסתכן. ומי יאמר זכיתי לבי, טהרתי, אל בינתי אשען ח"ו. כי השכל נבנה לפי זיכוך החומר והנפש, וכפי מה שהוא מוכן כן תמשך את השכל אליו, והתפשטות השכל הוא עץ הדעת, אע"פ שכולו טוב דינין מתערין ביה, משא"כ האמונה והיראה מזכך את החומר ומטהר את הנפש להאיר בנר מצוה ותורה אור עולם ואוצר ד' יבוא. הנה לדעתי הייתי מקבץ כל ספרים הקדושים המפוזרים בידי המתחילים, ויהיו גנוזים תחת יד זכי הנפש, ומהם ילמדו המתחילים מעט מעט לפי שכלם אחר הכנה דרבה, מדאגה פן תרבה עליהם חיות השכל, מחשבת הגוף שאינו מן המוכן לקבל, וממשיך את השכל אחריו החוצה ח"ו, אשר כל באיה לא ישוכן רח"ל. והנה אנכי ורעיי בהיותנו אצל אדמו"ר הרב המגיד ממעזריטש נ"ע, היינו מסתפקים בדיבור אחד זמן רב, כי אם לא באנו לשמוע אלא דיבור אחד זה דיינו, והיינו שומרים אותו בקדושה ובטהרה עד עת בוא דיבור שנית, כמש"כ (משלי כה, מז) דבש מצאת אכול דייך פן וגו'. ומאמר חז"ל (ברכות ל"ב ע"ב) שחסידי הראשונים היה תורתם משתמרת, שהיו שומרים את הדבר, כי לא הי' תורתן אומנתן אלא רשב"י וחבריו, והרבה עשו וכו' ולא עלתה בידם (שם ל"ה ע"ב). כללא דמילתא, עיקר האמונה והיראה הוא מקור הברכות והטוב הגנוז, וכל השכליים ומקור השכליים הוא מקור הדינין רח"ל, לכן שומר נפשו ירחק מהם. . . . אף גם זאת מצווה ועומד מפה קדוש הרב הק' מו"ה מנחם מענדל נ"ע, שכתב אליהם שהתחלת העבודה בכל יום יהא מעניני יראת העונש, [כי כמה דיו נשפך וכמה ספרים נכתבו בתוה"ק ובדברי חז"ל ושאר ספרים בעניני יראת העונש], והוא צורך גדול. ממנה הוא מתחיל, ואחרי ראותו שהוא שלם ביראה העונש, ממנה יעלה ליראת הרוממות, ולאהבה אמיתית. וכל מי אשר ישליך אחרי גיוו יראת העונש, לא ימלט מליפול לבאר שחת, כי התוה"ק שלימה ניתנה, לא תחסר כל בה, וכל דבר ודבר צריך לחבירו, אם יפול האחד חסר ואתאי, חסרון לא יוכל להמנות. וחז"ל שאמרו (אבות פ"א:ג) אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב כו', כל זה הודיעו לנו תכלית האמיתי, אבל הדרך שיבוא אל התכלית, לא יפלא כל דבר מקטון ועד גדול, לכן אמרו רז"ל (פסחים ח' ע"א) הנותן סלע לעני בשביל וכו' ה"ז צדיק גמור. ממנה הוא מתחיל, ומסיים, לעשות האמת מפני שהוא אמת. . . דברי

המקושר אליהם בקשרי עבותות האהבה, ודורש שלומם תמיד בלב ונפש חפיצה, ומעתיר אל ד' בעדם שיתעלו מעלה מעלה. נאום אברהם בלא"א מו"ה אלכסנדר כ"ץ זללה"ה. אגרת הקודש מרבינו אברהם מקאליסק זי"ע #פג בשנת תנ"ז אל עדת החסידים בחו"ל, הובא בספר יסוד המעלה מר' אהרן סורסקי

I have already repeatedly written to you that I will no longer write you letters with the intention of granting you understanding and guidance. I have now made an exception, seeing the tears of the oppressed. Something new has occurred! Disciples of the great Tzaddikim, those who have not sufficiently studied [under their Master] and were not wary of their coals, were greatly burned by a great conflagration that consumed their souls while the body remained intact. Through our many sins, they have wandered away from the words of the Living G-d. Each one of them took themselves off to a side. They have gone off the path and don't know how to understand the words of their Master. They don't realize that because of the evil in their heart, they have perished and have sunk to the depths and have lost their shame. They think that they have risen to the heights of Heaven, but, in reality, they have descended to the great depths of the sea. Regarding such people our Sages have said, "We immediately cry out a great and bitter cry. Woe! Woe! Perhaps our prayers will be effective, for the danger has reached the soul!" The reason I have raised such an alarm, is that I am afraid that lest it will happen to you as well, that you build a tower [of Babel] built upon dispassionate intellect. Lest your heart be led astray from the truth and from faith. All highly spiritual matters are based upon one single point: True wisdom is the fear of G-d. Whereas for those who take the opposite approach, the verse may be applied (Ecc. 9:11), "Nor do the wise have bread," which is referring to the essentials of Emuna v' Yirah (faith and fear of G-d). For fear of G-d is the quintessential point around which everything revolves, upon which the entire Torah rests, and upon which all the worlds are built. It is the primary and final intellectual achievement. Because of the centrality of this point, did Hashem command through the Torah and through the faithful transmission of the Sages not to veer from faith. Only then will you be successful and will gain true insight and it will guide you to perform awesome deeds. Whereas Torah and intellect alone, without being preceded by fear of G-d, are abstract and not grounded. The knowledge will eventually dissipate and will ultimately be the cause of the destruction [of its possessors], for the central point of fear of G-d is that it leads to positive action. It is the source of blessings and the good that lies in store for the righteous. Whereas the structure built solely on intellect, without fear of G-d, which precedes it and surrounds it, even though it be extremely profound and entirely good, Dinim (severe judgments) are awakened because of it, for the expansion of the mind without limit will lead to darkness and to [the belief in] other gods, as is well known. It is for this reason that I don't approve of the "Pathways of the Heavens" that were [recently] published, writings [culled] from the highest holy people, whose souls rest in Heaven, all of whose words are like coals of fire and stand in the heights of Heaven. But not every mind can grasp these concepts. It was written for those who possess [naturally] sacred souls or those who serve Hashem out of love, who are no longer bound by the restrictions of nature. For not everyone who desires to possess the Name [of Heaven] can grab hold of the "dew that restores life". For if he does not possess

the proper merit, its effect upon him will be like poison. . . . Who can say [with confidence that] my heart is pure and I am purified and I can therefore rely on my understanding, G-d forbid. For the intellect is constructed according to the purity of the physical element and the soul. To the extent that a person is prepared, will the [Divine] intellect be drawn to him. The expansiveness of the mind is [akin to] the Tree of Knowledge. Even though it is entirely good, nonetheless, Dinim (severe judgments) are awakened because of it. Emuna v' Yirah (faith and fear of G-d), however, refine the physical element and purify the spirit so that they shine with the "lamp of the mitzvos and the Torah which is the light" of the world. The G-dly treasure will ultimately come. If I had my way, I would collect all of the holy sefarim (books) that are now scattered amongst the neophytes and would put them under the care of those who possess a pure spirit. The neophytes would then study these works from these people [of pure spirit] at a slow and measured pace commensurate with their intellect and only after great preparation. [This is necessary out of] fear lest it become over intellectualized and the thoughts generated by a physical body that is not yet ready to accept these concepts will cause the intellect to understand it in their (the body's physical) terms, which will ultimately lead him to heresy, G-d forbid, and beyond the point of no return. May we be saved from such a fate.

When we were in Mezritch with the Maggid, whose soul rests in Eden, a single utterance sufficed for us for a long time. Had we come but to hear that alone, it would have been enough for us, and we would dwell on it in purity until we would hear a second utterance. . . . The main principle is that the essentials of faith in G-d and fear of Him are the source of blessings and the good that is in store for us. Regarding all intellectual pursuits, their source is [also] the source of dinim (Divine justice), G-d forbid. One who guards his soul should keep far away from it. . . . In addition, the holy mouth of the holy Rav, R. Menachem Mendel, whose soul rests in Eden, would constantly write to his followers and admonish them that the beginning of Divine service should be devoted to [pondering about] Yiras HaOnesh -the fear of Divine retribution. . . . It is extremely important and the beginning of [everything]. After a person sees that he has perfected himself in the area of the fear of Divine retribution can he rise to the level of Yiras HaRomemus - awe of the Exalted position of Hashem, and to true love [for Hashem]. Anyone who disparages the importance of having Yiras HaOnesh -the fear of Divine retribution, will ultimately fall into the pit of destruction (Hell), for the Torah was given to be observed in its totality. It is not lacking for anything and every part is dependent on the other. If even one part is missing, it detracts from all the rest. Our Sages, of blessed memory, who said (Avos 1:3), "Don't be like servants who serve their master in order to receive reward . . ." meant to teach us the true goal in life. In order to reach that goal, however, one may do whatever is necessary, [even if it means that one's motivation is not yet totally pure]. For this reason, our Sages, of blessed memory, said (Pesachim 8a), "One who gives a coin to a poor person in order that through that merit his son will survive his sickness is considered a complete tzaddik (righteous person)." A person [should] initially begin from that level and then eventually reach the level of fulfilling the mitzvos because of its inherent truth. . . . **Letter from Rav Avraham of Kalisk to the Hasidim of White Russia, Sefer Yesod HaMaaleh, Igros HaKodesh #83**

B.

. . . כי מעולם לא בקשתי ממנו שום הסכמה על מילי דחסידות להיותם אמרי פה קדוש רבנו הגדול זללה"ה ובנו נ"ע ממעזריטש. . . גם מה שכתב למחור' הנ"ל שכמה יגיעות יגע במכתבים שונים להעמידני על אחת "וצדיק באמונתו יחיה", . . . והנה ביאור "וצדיק באמונתו יחיה" נתבאר יפה בשבת נחמו דהאי שתא, ונרמז במקצת בלקוטי אמרים פ' ל"ג.

[" . . . ויותר מכן לאין קץ יש לנו לשמוח על ירושתנו שהנחילנו אבותינו הוא יחוד ד' האמיתי אשר אפי' בארץ מתחת אין עוד מלבדו וזו היא דירתו בתחתונים וז"ש רז"ל תרי"ג מצות ניתנו לישראל בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר וצדיק באמונתו יחיה כלומר כאלו אינה רק מצוה אחת היא האמונה לבדה כי ע"י האמונה לבדה יבא לקיום כל התרי"ג מצות דהיינו כשיהיה לבו שש ושמח באמונתו ביחוד ד' בתכלית השמחה כאלו לא היתה עליו רק מצוה זו לבדה והיא לבדה תכלית בריאתו ובריאת כל העולמות הרי בכח וחיות נפשו בשמחה רבה זו תתעלה נפשו למעלה מעלה על כל המונעים קיום כל התרי"ג מצות מבית ומחוץ. וזהו שאמר באמונתו יחיה יחיה דייקא כתחיית המתים דרך משל כך תחיה נפשו בשמחה רבה. . . "ס' לקוטי אמרים פ' לג] אבל לפי תפיסתם מאמר זה בא חבקוק כו' כפשטא להיות די באמונה פשוטה כו' כמו שכתב במכתביו דשנת תקנ"ח ואישתמיטתיה מאמר רז"ל גנבא אפום מחתרתא רחמנא קרי, הרי שאף שמאמין בד' אעפ"כ אינו מושל ברוחו שלא לגנוב ושלא לרצוח, כנודע מדין הבא במחתרת שאין לו דמים מפני שבא להרגו לבעל הבית אם ימצאנו כו' אלא כדי להיות יראת ד' צריך להעמיק דעתו ולהתבונן כו' וכמ"ש בלקוטי אמרים, וכידוע לכל בכל מדינות וואלין ואוקריינא לכל מי שהריח ריח התורה מדרך הבעש"ט ז"ל ותלמידיו, שהביאור למ"ש בזה"ק דבינה הוא אם לבנים, היינו דהבנים הם אהבה ויראה ויראה נקראת נוקבא כמ"ש אשה יראת ד', ואהבה וחסד נקרא זכר כמ"ש זכר חסדו, והמולדת אותם הוא ההתבוננות בעומק הדעת בגדולות ד' כל חד לפום שיעורא דילי'. וכמו שאי אפשר להוליד בנים בלא אם כך אי אפשר להיות ירא אלקים בלא התבוננות. . . . מכתב להר' אברהם הכהן מקאליסק, בשנת תקס"ה, אגרות הקודש נא

I have never asked from him (R. Avraham of Kalisk) for an approbation on [my] teachings of Hasidus, because they are [not my own but rather] the statements that came from the holy mouths of our great Master and his son from Mezrich, whose souls rest in Eden. . . . Also regarding that which he wrote to my mechutan (the father of my relative through marriage, Rav Levi Yitzchak of Berdichev) that he expended much effort through different letters [that he wrote to me] to convince me of the single most basic principle (Makkos 24a), "The tzaddik (righteous person) lives through his faith." . . . Now I thoroughly explained the meaning of, "The tzaddik (righteous person) lives through his faith." on Shabbos Nachmu of this year and some of it is intimated in the Likkutei Amarim Chapter 33.

[Similarly, and infinitely more so, should we rejoice over the inheritance which our forefathers passed on to us. This inheritance is the true unity of G-d - that even here below on earth there is nothing else besides Him alone, and this is His abode, amongst the lowly beings. This is the meaning of what our Rabbis, of blessed memory, said, "Six hundred and thirteen mitzvos were given to Israel . . . Habakuk came and based them all on a single one - [faith] - as it is written (Habakuk 2:4), "A tzaddik lives by his faith." This means that it is as if all the mitzvos consisted of this one mitzvah of faith alone, for

through faith alone one will come to fulfill all the 613 mitzvos. That is, when the heart will rejoice and be glad with his faith in G-d's unity, in perfect joy, as though he were obligated by just this one mitzvah, and it alone was the purpose for which all the worlds were created, through the power and vitality of his soul generated by this great joy, his soul will soar far above all obstacles hindering his fulfillment of all of the 613 mitzvos, both from within and without. This is the [true] meaning of the statement, "[The tzaddik] will live through faith." The expression " – יחיה will live", is meant in the sense of "will be revived"; as though resurrected from the dead, so will his soul be revived by this great joy. Likutei Amarim 33]

Their understanding of this statement of Habakuk . . . is that it is to be understood literally i.e. that it suffices to have simple faith . . . as he wrote in his letters in the year 5558 (1798). It is contradicted, however, by a statement of our Sages (Berachos 63a), which slipped his mind, "A thief at the opening of the tunnel that he dug, calls to G-d for compassion." Now, even though [the thief believes] in G-d, he still lacks the self control to stop stealing and killing, as is known from the law concerning [a thief] who came through a tunnel, that one is permitted to kill [the thief] because he is prepared to kill the homeowner if he is confronted . . . In order to have fear of G-d, one needs to think deeply and ponder . . . as it is written in Likkutei Amarim. As everyone in all of Volhyn and the Ukraine knows, anyone who has savored the fragrance of the Torah as taught by the Baal Shem Tov, z"l, and his disciples, the explanation of the words of the Zohar, "Understanding (Binah) is the mother of the children (Banim)," is that the children refer to "Love" (Ahavah) and "Fear" (Yirah). "Fear" is referred to as being a female, as in the verse (Proverbs Chapter 31), "A women who fears G-d [is praiseworthy]." "Love" and kindness are referred to as being male, as in the verse, "He remembers (Zochor) his kindness." That which gives birth to them (Love and Fear) is profound thought into the grandeur of G-d, each according to his ability. Just as it is impossible to give birth to children without a mother, so too is it impossible to have fear of G-d without profound thinking. . . . **Letter from HaRav HaGaon R. Shneur Zalman of Liadi to R. Avraham of Kalisk, 1805, Igros Kodesh #51**

C.

[ואמר הרה"ק נכד רבינו] שלכן קוראים אותנו בשם חב"ד כי כל ענינינו הוא להשפיע מוחין בחסידים ולא לדקדק כ"כ על מדות. רק שבזה הקפיד רבינו [ר' שניאור זלמן] שיהיו החסידים שלמים (בל"א פרום) במחשבה דבור ומעשה. היינו שיהיו שלמים בחב"ד ונה"י. ועל חג"ת לא הקפיד כ"כ שאם יש מדות בהתגלות הלב מה טוב אבל אין זה לעיכובא כ"כ. וע"ז חלקו אז הקאליסקער והלעכעוויצער (ואח"כ גם השטראשעליער כידוע). עכ"ל הרה"ק. ס' בית רבי א:כא עמוד מד.

The holy Rabbi, one of the grandchildren of our master, [R. Shneur Zalman,] said that the reason they call us by the name, "Chabad" is because our whole emphasis is to have the intellect motivate the Hasidim and not to place too much emphasis on the emotions [of fear and love of Hashem]. Our master, however, was very insistent that the Hasidim perfect themselves in the area of action, speech and thought (frum). In other words they should become perfect in Chabad (Chochma, Binah, and Daas) as well as Nehi (Netzach,

Hod, and Yesod). Regarding Chagas (Chesed, Gevurah, and Tiferes) he was not that insistent. Although it is better for the emotions [of fear and love of Hashem] to be felt in the heart, it is not that essential. On these points did he disagree with [R. Avraham of] Kalisk and [R. Mordechai of] Lechovitz [and afterwards with R. Aharon of Staroselye, as is well known]. **Sefer Bais Rebbi, 1:21 p. 44a**

V. Struggle Over the Support of Eretz Yisrael

A.

הלא ידעתם אם לא שמעתם, קול רעש גדול אשר נתעורר במדינת וואלין ואוקריינא, אודות מעות הכולל דאה"ק ממדינות הנ"ל אשר מקדם קדמתה הי' נשלח הכל ליד אדונינו רב כהנא רבא דעמי' שי' לחזק בו את בדק ערי אלקינו חיזוק כללות ישיבות אה"ק תובכ"א, הצריכה חיזוק בהוצאות מרובות, והמותר לחלק לפרנסת אחינו יושבי אה"ק דמדינות פולניא אשר אין להם מעמדות נכונים במדינתם. ועתה חדשים מקרוב באו אנשים חכמים בעיניהם וישרים בליבותם, להרוס הבנין ומצב ישיבת אה"ק תובכ"א, ולעורר מדנים חנם על הנהגת אדונינו הרב הכהן הגדול שי' ולפעול אצל הגבאים דמדינות הנ"ל שלא ישלח כסף הכולל לידו הק' כ"א שאנשי פולניא הגרים באה"ק יחלקוהו ביניהם כרצונם, ולהטיל כל משא חיזוק כללות ישיבות אה"ק וכל ההוצאה על אחינו יושבי אה"ק דמדינתנו מדינת רוסיא יצ"ו ומלכם בראשם שי'. והנה הצדיקים המפורסמים דמדינות הנ"ל מכניסים עצמן בעובי הקורה להשבית ריב ומדון ולתווך השלו'. אך אין לאל ידם לגמור הדבר בלי ידיעת והסכמת שד"ר הכולל שלנו. . . . אגרות הקודש #

You surely must already know about the great tumult which broke out in Volhyn and the Ukraine regarding the monies of the Kollel (community) of Eretz Yisrael which, since its inception, has been sent to the great Kohen of his people (R. Avraham of Kalisk) to strengthen the breaches of G-d's cities by strengthening the [original Ashkenazic] communities of our Holy Land. The monetary needs are enormous. The remainder is apportioned to our brethren who now live in the Holy Land, who originated from Poland, and have no effective collection fund in their own countries. Presently, some self styled scholars who view themselves as men of virtue, have come to destroy the community of the Holy Land by unjustly attacking the leadership of our master, the great Kohen, and using their influence with the charity collectors of those lands [of Volhyn and the Ukraine] to insure that they no longer send the monies [that they collect] to the holy [R. Avraham of Kalisk,] but rather to the immigrants from Poland who now live in Eretz Yisrael who will then divide these monies amongst themselves according to their discretion. They are placing the entire burden of strengthening of the general settlement of our Holy Land with all of the attendant expenses upon our brethren who emigrated to the Holy Land from the country of Russia . . . Now the renowned Tzaddikim of those countries of [Volhyn and the Ukraine] have undertaken to resolve this conflict and to broker a peace. They don't have the power, however, to complete the matter without the knowledge and approval of the rabbinical representative of our Kollel (Russian immigrant community) . . . **Rav Shneur Zalman, Igros HaKodesh #30**

B.

גם תכף בבואו מארץ ישראל נסע לק"ק לאדי להרב החסיד הגאון המפורסם מורנו הרב שניאור זלמן זצוק"ל ודבר עמו הרבה מענין אנשי א"י כי בעת היות רבנו ז"ל בא"י שחרו פניו שם שיהיה הוא ז"ל שם. חיי מוהר"ן קי"ג

As soon as [Rav Nachman] came back from Eretz Yisrael, [in 1799], he traveled to the holy city of Liadi (Liozna), to the Rav, the chasid, the famed Gaon, Rav Shneur Zalman, ztk"l, and spoke to him at length regarding the situation of the people in Eretz Yisrael, for when our master, z"l, was there, they prevailed upon him to come there [and speak to R. Shneur Zalman]. **Chayei Moharan #113**

C.

. . . ואין אנו יודעים מה יהיה סוף דבר מזה והנה אנחנו נבוכים בארץ מרב צער ודאגה מצפה לישועת ד' בכל עת כי עדיין לא נושענו משום מקום וגם ממדינת רייסין לא יש לנו שום ידיעה מה נעשה שם בנדון זה אחרי נסיעת כבוד תורתו לשם. . . מצפים אנו שיודעי לנו רמכ"ת בפרטיות מכל אשר עשה שם. וזאת ידע מה שנשארנו חיבים להשר הכל מוכרחים אנחנו לשם וקשה כח הסבל מזה שנוגשים אותנו בכל עת בפחדים ובמוראים ובנסים ונפלאות עד שאנו מוצאים לראות בכל עת ההכרחיות השם יתברך מזמין מקום וחכיתי לד' המסתיר פניו וקויתי לו לישועתו ובו שברתי ישוב ירחמנו כימות עניתנו כן ישמחנו. . . מכתב מהה"ג ר' אברהם ב"ר אלכסנדר כ"ץ מקאליסק הובא בחיי מוהר"ן ק"ג

. . . We don't know what the end will be. Behold we are confused here in this land due to the great suffering and anxiety that we experience. We are constantly awaiting Hashem's salvation, for we are not yet saved in any sense of the word. We also have no knowledge of what happened in Raissin (Belarus) concerning this issue after his Torah highness traveled there. . . We are looking forward to your informing us of all that you did there. You should know that we are still in debt to the local ruler and they are all forcing us to pay and it is very difficult to bear their scare tactics. It is with miracles and wonders that [we survive and] Hashem lets us bear this constant pressure. I await Hashem who is hiding His face from us and I have faith in His salvation and in Him do I hope. May He come back and have compassion upon us. Just as we have suffered so will He give us rejoicing. **Letter from HaRav R. Avraham of Kalisk to R. Nachman, Chayei Moharan #150**

D.

הנה בחורף תקס"ג באו אלי הני נחותאי הידועים ובקשו ממני לבטל כל השלוחים במדינתנו מכל המעמדות הישנים, רק שיסבבו בעצמם ויעשו להם מעמדות חדשים מאוהבים אמיתיים, שאינם מכונים בשם חב"ד. ואמרתי להם איך יספיקו לסבב בזמן קצר בכל המדינות שמשבבים השלוחים. והשיבו לי כי די להם בשליחות של מהרי"ס, שהוא ערך שליש מכל המשולחים, יען היותם מתי מעט, כי רובם הלכו לעולמם ולא נצרך להם יותר מערך זה, ואמרו לי בפירוש שעושים כן מדעת הרב שלהם, שצוה להם כן שלא לקבל מאנשים המכונים הנ"ל (חב"ד), שהם נותנים רק על פי מכתבי ולא מחמת אהבתם אמיתית, וקושטא קאי כו' ולא אביתי שמוע אליהם, כדי שלא להרבות מחלוקת בישראל לעשות אגודות אגודות בכל עיר ועיר ומנין, כמו שהודעתי נאמנה בחורף תקנ"ח. ואמרו לי באם שלא אניחם לסבב

במדינתנו, אז לא יקבלו אפילו פרוטה אחת ממדינתנו, ממה שנאסף על ידי מכתבי כי כן צוה להם הרב. ושאלתי מהם ואם תאמר מה נאכל. והשיבו לי שיש להם הבטחה נאמנה מהצדיקים דוואלין ואוקריינא על סך שיספיק להם בערך הנ"ל, ואין צריכים כלל למדינתנו, להיות נכנעים לחב"ד. אך ברוב התאמצות מהרי"ס פעל אצלם שיקבלו בשנה הזאת עכ"פ, עד שיקיימו הצדיקים הבטחתם לסלק להם במזומנים, ואז שוב לא יקבלו במדינתנו. ובוזה נסעו מאתי בשל'ר. ר' שניאור זלמן, אגרות הקודש #נא, אלול תקס"ה

Now in the winter of 5563 (1802-3), certain well known representatives from Eretz Yisrael came to me and requested me to stop sending collectors throughout our provinces [of White Russia and Lithuania] to the original group of donors [on behalf of the poor of Eretz Yisrael]. Rather, the representatives themselves would create their own group of donors from their true friends, who are not associated with the name "Chabad". I said to them, "How can you possibly go to all of the places the [Chabad] collectors go to in such a short time?" They replied to me, "The mission of Maharis (R. Yaakov Smuleyener), which will bring in approximately a third of what the present collectors are bringing in, will suffice for our needs, for the community has shrunk since most of them have passed away." They expressly told me that this is being done with the knowledge of their Rav (R. Avraham of Kalisk) who ordered them not to accept any money from those who are associated with "Chabad", for they only give because of my letters and not because of a true love, and only truth remains standing [and not falsehood and insincerity]. I didn't wish to comply with them in order to avoid creating further strife within Jewry which would create divisions within every city and congregation . . . They told me that if I wouldn't let them go around [and collect] in our country, then they would refuse to accept even one cent from our countrymen, that which was collected through my letters, for this is what their Rav had ordered them. I asked them, "What will you eat?" They replied that they have a firm promise from the Tzaddikim of Volhyn and the Ukraine for the amount that would satisfy their needs, as outlined above, and didn't need our country's [contributions], so as not to become subservient to Chabad. However, through tremendous effort, Maharis was able to convince them to accept the monies [from Chabad], at the very least, for this year, until the Tzaddikim [of Volhyn and the Ukraine] would actually fulfill their promise and raise the necessary cash. From that time on, however, [we agreed that] they would no longer receive money from us. With this they departed from me in peace. **R. Shneur Zalman, Igros HaKodesh, Elul 5565 (1805)**

VI. Imprisonment

A.

כי הפלה ד' והגדיל לעשות בארץ והפליא והגדיל שמו הגדול והקדוש אשר נתגדל ונתקדש ברבים ובפרט בעיני כל השרים וכל העמים אשר בכל מדינות המלך אשר גם בעיניהם יפלא הדבר הפלא ופלא וענו ואמרו על זאת כי אם מאת ד' היתה זאת היא נפלאות בעינינו ותהי' זאת לפלא . . . כי עיקר המלחמה אשר שמו פניהם ללחום על תורת הבעש"ט ותלמידיו ותלמידי תלמידיו. אך מאת ד' היתה זאת לגלגל זכות על ידינו בזכות אה"ק ויושביה ותעזור לנו בכל עת להרחיב לנו מצר ולחלצינו ממצר. . . . דא צריך להודיע כי זה היום אשר עשה

ד' עמנו הוא יום שנכפל בו כי טוב י"ט בכסליו יום הילולא רבא פטירת רבינו הקדוש ז"ל וכשהיינו קורא בספר תהלים בפסוק פדה בשלו' נפשי קודם שהתחלתי פסוק שלאחריו יצאתי לשו' ואסיים בשלו' מד' שלו'. אגרת מר' שניאור זלמן לר' לוי יצחק מברדיטשאוו. אגרות הקודש לח

For Hashem has done wonders in the land and has performed miracles and magnified His great and holy Name which became magnified and sanctified in public, especially in the eyes of all of the princes and all of the peoples which inhabit the empire of the king . . . For the essential battle for which they marshalled their forces was against the teachings of the Baal Shem Tov and his disciples and their disciples. Due to the merit of our support for our Holy Land and its inhabitants did we merit to have [this sanctification of Hashem's Name] be done through us. . . . It is important to know that the day that Hashem wrought [this miracle] was on Tuesday, the day the word "Tov" (good) appears twice [in the Creation narative], on the nineteenth day of Kislev, the day of the celebration of the Yartzeit (anniversary of the death) of our holy Rabbi, of blessed memory, [the Magid of Mezritch]. As we were reading in Tehilim (Psalms) the verse (Ibid 55:19), "Podoh B'Shalom Nafshi . . .", just as I was about to begin the next verse, I was released in peace . . . **Letter from R. Shneur Zalman to R. Levi Yitzchak of Berdichev, Igros HaKodesh #38**

B.

נסיון תקס"א

מכתב בקשה להקיסר אלכסנדר – תרגום מרוסית

הוד רוממותו, האימפראטור הגדול אלכסנדר פאבלוביץ, השליט היחיד של כל רוסיה, קיסר רחמן ורב חסד. המבקש יהודי זלמן בן ברוך מעיירת לוזנא, פלך רוסיה הלבנה. וזאת בקשתי:

(1) אם יהיה לרצון לפני הסינאט השליט, לשים לב לבקשתי, בלא ספק יראה את צדקתי במשפטי שהוא עוסק בבירורו בדבר ההלשנה של אביגדור בן חיים, המכנה את עצמו בשם רב-ראשי, אשר הלשין עלי ועל המון רב מבני ישראל, שהוא מכנה אותם, קארלינים'. מפני שכל דברי ההלשנה שלו ננדי לא זו בלבד שנתבטלו על ידי הוכחותי אלא שהם לעצמם אינם ראויים לעיין בהם, כיוון שאין בהם כל ממש. הוא בן חיים, בהלשנת השוא שלו, הוא סיבת תלאותי ואני לעת זקנתי לוקחתי מביתי תחת משמר חזק כאחד הפושעים הגדולים ושולחתי לסט. פטרסבורג. פה אחר אשר התעניתי שני שבועות עצור במאסר-סתר שגרם לדלדולי הגדול, אני לאסוני הגדול, סבלתי כחמשה עשר שבועות בלא שהותר לי לצאת את העיר טרם נגמר משפטי. במידה שיש לי הזכות להתאונן בדבר הזה על המלשין בן חיים ולבקש ממנו פיצוי, בה במדה אינני יכול לעבור בשתיקה גם על זה, והוא :

(2) זה שתי שנים, לרגל הלשנת-שוא של אחד ממבקשי רעתי הובאתי לבית הסוהר לחקירה ודרישה ונמצאתי זכאי ויצאתי לחופשי, ורשות ניתנה לי להתנהג בסדרי עבודת א-להים כקודם. רק מידת הצדק לא מצאה תשלומים כראוי, מפני סיבה זו יצא בן חיים במלשינות בלא כל מורא, הוא מוצא נחת-רוח בזה כי עוד פעם יגרום לי הפסד וסבל חדשים בלא מפלט. הסיבה המעוררת אותו לזה היתה מקודם וגם עתה שנאתו לחסידים – שהוא קורא אותם קארלינים – מפני שהם בשבתם בעיר פינסק, במקום שבן חיים לקח בחכירה את הכנסת הרבנות, לא נתרצו אחר עבור הזמן המוגבל לתת לו לעמוד בחכירה, שהיה גובה

מהם כסף בכפייה יתר על המידה, ומפני שהיו יודעים שהוא רגיל לשתות משקאות משכרים, שכל זה נרשם בהחלטת הקהל שנעשתה באותו הזמן והדבר מוזכר גם בהחלטת המאגיסטראט של העיר פינסק (שהעתק ממנה נשלח לא מזמן לשר הפלך שעל ענייני האזרחים בפטרסבורג כדי להראות לבן חיים). ובכן אם לא תכריע מידת הדין הקשה את בן חיים להתחרט על שנאתו, אז תופרע מנוחתי, ומעצור לא יהיה לה מפני כל חורש רעה, ומלשינות ושנאה תצמחנה לרוב.

בגלל זה הנני מבקש בהכנעה שעל פי צו כבוד רוממות גדולתו של הקיסר תינתן פקודה לסינאט השליט לקבל את בקשתי כדיפארטמנט השלישי, ובשומו אל לב כל הדברים המבוארים ובהתבוננו שכת החסידים שעבודת א-לוהיהם ותפילתם הן על פי סדרי מנהגי ישראל המסורים בידם מאז ומתמיד, שומרים תמיד נאמנות נתינים לשלטון היחידי, לכן יתנהגו עם בן חיים, על דברי מלשינויותיו הבדויים והמשוללים כל יסוד, כמצוות החוקים של כבוד רוממותו ולאסור עליו בזה להפריע אותי ואת יתר החסידים, בסדרי עבודת א-לוהים כמנהגנו מאז, ולפצות אותי על דיבת השוא והנזק שהסב לי.

הקיסר מלא רחמים הנני מבקש מאת רוממותו הקיסר לתת פקודה על דבר בקשתי.

מאי, יום . . . 1081.

. . . If the court (the reigning senate) so desires to seriously consider my request, they will be convinced, beyond a doubt, of my innocence of the libelous charges made by Avigdor ben Chaim, who has given himself the title of "Chief Rabbi". He has libeled me as well as a large portion of the Jewish people, whom he refers to as "Karlinsers". . . . This [Avigdor] ben Chaim, with his groundless charges, has been the cause of my misery. I, in my old age, have been taken from my home under tight security, like a dangerous criminal, and was sent to St. Petersburg. Here, after already suffering for two weeks, being locked up in a prison cell, which took a tremendous toll on my well being, I, to my great horror, had to endure about another fifteen weeks of an enforced stay in the city before my case was finally decided. Just as I have the right to reproach the slanderer, ben Chaim, and to demand from him reparations, so too, I cannot remain silent regarding the following: It is now two years since baseless libelous charges [against me] were made by one of my enemies. I was then taken to a prison where I was interrogated and found innocent of the charges and was released. Permission was granted me, [at that time,] to continue to serve G-d as I had done in the past. True justice was not served then, [as ben Chaim did not suffer for having made these baseless allegations]. For this reason, ben Chaim felt no compunction to continue with his slander. He was very satisfied with the outcome as he was now able to again cause me damage and grief for months on end, without respite. The cause of all of this is his ceaseless hatred toward Hasidim, which he refers to as Karlinsers. It developed during the period when he was Chief Rabbi of Pinsk, an office which he paid for with money. The Hasidim of the area - [Karlin is a suburb of Pinsk] - opposed his reappointment to that office, because he imposed excessive taxes on the congregation and also because he had the [unseemly] habit of drinking intoxicating beverages. All of this is public record and is recorded in the records of the Jewish

community of that city as well as in the records of the government municipality. (A copy of those records was sent to the Interior Minister in St. Petersburg in order to show them to ben Chaim.) Accordingly, if you don't condemn ben Chaim and force him to recant from his hatred, I will have no peace from him and there will be no deterrent against a further outbreak of his many schemes of defamation and hatred. . . . **Letter from R. Shneur Zalman to Czar Alexander Pavlovich, May 1801, Igros HaKodesh #45**

C.

אלול תקס"א

מכתב בקשה להקיסר אלכסנדר – תרגום מרוסית

הוד רוממותו, האימפראטור הגדול, אלכסנדר פאבלוביץ, השליט היהוד של רוסיה, קיסר רחמן ורב חסד.

המבקש : הרב מלזונא זלמן בן ברוך וזאת בקשתי :

. . . תינתן פקודה מאת הוד רוממות הקיסר לדיפארטמנט השלישי של הסינאט לקבל את בקשתי זו ולחרוץ משפטי, ולצוות בכל מקום שיושבים שם יהודים, כי לא יעיז איש להחריד אותי ואת החסידים דברי הלשנה שאין בהם ממש, כדי שאוכל לחיות במנוחה ושלא יביאו אותי ואת משפחתי ובני הקטנים לעת זקנתי לידי דלדול גמור. כמו כן שלא יפריעו את החסידים בעסקי מסחרם ומשלח-ידם, ולתת מנוחה לשלטון.

ועל תעולוליו ודיבות-השוא ועל הטריחו את הקיסר זכרו לברכה, חינם, יתנהגו עמו על פי החוקים ויצוו להשיב לי את הנזק שסבלתי, מה שאוכל לקבוע ביושר לבבי ולהישבע על זה.

קיסר מלא רחמים הנני מבקש מרוממות מלכות לחרוץ משפט בדבר בקשתי.

אוגוסט יום . . . שנת 1081.

. . . [I humbly request that] a royal order should be issued, . . . and enforced wherever Jews reside, that no one has the right to level libelous charges against me or the Hasidim so that neither I, in my old age, nor my family and small children, should come to total ruination. In the same vein, they should not disturb the Hasidim in their business affairs and activities. This will, [in addition,] give the government peace and quiet. Regarding his machinations and false charges and for his frivolously burdening the Czar, he should be dealt with according to the laws of the land and he should be ordered to pay me reparations for the damage I have suffered, based upon my estimate, which was done honestly in good faith, and to make him swear on this. Compassionate Czar, I ask of his Royal Highness to administer justice in regards to my request. August, 1801

Letter from R. Shneur Zalman to Czar Alexander Pavlovich, August 1801, Igros HaKodesh #46

VII. The Final Meeting With Rav Nachman of Breslov

פעם אחת היה הרב [מלאדי] זצוק"ל בעת שנסע למעזבוז [בשנת תק"י], ואז היה עליו המחלקת של הרב ר' ברוך זצוק"ל. ואז אמר רבנו זצוק"ל לאנשים שלו על הרב: תנו כבוד לשר אלף. ושאל רבנו זצוק"ל את הרב האם אמת מה שאומרים עליכם שיש לכם שמונים אלף חסידים. ויאמר אליו הרב שיש לו חסידים מלמדים, וכל אחד יש לו קופה של צדקה בשבילו, והנערים מאחר שנותנים צדקה בשבילו מסתמא לא יהיו מתנגדים עליו. והרב התנצל את עצמו אז לפני רבנו זצוק"ל על הרב הר' ברוך זצוק"ל. ויאמר אליו רבנו זצוק"ל, "פעטערבורג זענט איהר איבער גיקומען פעטר ברוך וועט איהר ניט איבער קומען וכו'. ס' אבניה ברזל ס' מ"ו

The Rav of Liadi, [Rav Shneur Zalman,] once visited Breslov on his way to Mezhibizh (Tulchin) [in the year 1810] to resolve the controversy between himself and Rav Baruch [of Mezhibizh]. Our master, [R. Nachman,] then told his followers, "Give glory to the lord of thousands." Our master asked him, "Is it true what they say about you that you have eighty thousand Hasidim? The Rav replied, "Amongst my Hasidim are melamdin (teachers). Each one of them has a charity box to receive donations on my behalf [from the students]. Since these students give charity on my behalf they probably won't become my opponents." The Rav then spoke to our master and gave his side of the controversy [with R. Baruch]. Our master then said to him, "You have overcome Petersburg, but you will not overcome Pheter Baruch (Uncle Baruch)." **Avaneha Barzel #46**

VII. The Napoleonic Wars

. . . אם ינצח באנאפארטא יורבה העושר בישראל ויורם קרן ישראל. אבל יתפרדו ויתרחקו לבן של ישראל מאביהן שבשמים. ואם ינצח אדונינו אלכסנדר אם כי יורבה העוני בישראל ויושפל קרן ישראל אבל יקשרו ויתחברו ויתעקדו לבן של ישראל לאביהן שבשמים וזה לך האות שבקרב הימים יוקח מחמד עיניכם ובקרב הימים יתחילו ליקח לאנ"ח מאחב"י. והוי זכור במה שתפרדנו בפ"ב בהביאור שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי. ידידו ש"ז. (ולמע"ה לדון את האגרת הזאת לשריפה). מכתב מהרב שניאור זלמן לר"מ מייזילס, ספר בית רבי פרק כ"ב דף מז.

If Napoleon is victorious, then there will be a marked increase of wealth and dignity amongst the Jews. The hearts of the Jewish people, however, will become disconnected and distant from their Father in Heaven. If our lord, [Czar] Alexander is victorious, then there will be a marked decrease of wealth and dignity amongst the Jews. The hearts of the Jewish people, however, will become bound, connected and tied to their Father in Heaven. This will be a sign [from Heaven that I am in the right]. In a short while, the desire of your eyes (your wife) will be taken away from you and in a short while, Jews will be drafted in the army. Remember what I told you when we parted company in St. Petersburg regarding the verse, "Noblemen pursued me without cause; from your words does my heart fear." Your friend Shneur Zalman. (For G-d's sake, burn this letter.)

Letter from R. Shneur Zalman to R. Moshe Meisels, Sefer Bais Rebbi, Chap. 22 p. 47a

VIII. The Passing of the Tzaddik

באותן הימים שלפני הסתלקותו לא פסק פומי' מגירסא עד יום מנוחתו ואחר שהתפלל תפלת ערבית והבדלה בחונן הדעת בדעת צלולה ומיושבת ובדביקות נפלאה במוצש"ק כ"ד טבת תקע"ג . . . ס' בית רבי פרק כ"ב דף מו:

[R. Shneur Zalman] was constantly learning in the days before his passing, right up until his death, which occurred Motzoei Shabbos Kodesh (right after Shabbos) on the twenty fourth of Teves, 5573 (1813), after he had davened Maariv and recited Havdalah in Chonein HaDaas, with a clear and calm mind, and with extraordinary devaikus (clinging to Hashem). **Sefer Bais Rebbe Chapter 22 p. 46b**